

I

(Teisėkūros procedūra priimami aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) 2016/1035

2016 m. birželio 8 d.

**dėl apsaugos nuo žalingo laivų įkainojimo
(kodifikuota redakcija)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Tarybos reglamentas (EB) Nr. 385/96 ⁽²⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽³⁾. Dėl aiškumo ir racionalumo tas reglamentas turėtų būti kodifikuotas;
- (2) per daugiašales Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos globojamas derybas 1994 m. gruodžio 21 d. buvo sudaryta Sutartis dėl normalių konkurencinių sąlygų komercinės laivų statybos ir laivų remonto pramonėje (toliau – Laivų statybos sutartis);
- (3) pagal Laivų statybos sutartį buvo pripažinta, kad dėl specifinio laivų pirkimo sandorių pobūdžio tapo nepraktiška taikyti kompensacinius ar antidempingo muitus, numatytus Bendrojo susitarimo dėl muitų ir prekybos VI straipsnyje, Susitarime dėl subsidijų ir kompensacinių priemonių ir Susitarime dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų ir prekybos VI straipsnio įgyvendinimo (1994 m. Susitarimas dėl antidempingo), pridedamuose prie Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties. Atsižvelgiant į būtinybę numatyti veiksmingas priemones, kaip apsisaugoti nuo laivų pardavimo už žemesnę nei normalioji vertė kainą, kuris padaro žalą, buvo sudarytas Laivų statybos žalingo kainų nustatymo kodeksas, kuris kartu su šio Kodekso Pagrindiniais principais yra Laivų statybos sutarties III priedas (toliau – IPI kodeksas);
- (4) IPI kodekso tekstas iš esmės grindžiamas 1994 m. Susitarimu dėl antidempingo, tačiau dėl specifinio laivų statybos sandorių pobūdžio nukrypsta nuo to susitarimo. Dėl to IPI kodekso tekstas turėtų atspindėti Sąjungos teisės aktuose, kiek įmanoma remiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2016/1036 ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ 2015 m. liepos 7 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2016 m. sausio 15 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 1996 m. sausio 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 385/96 dėl apsaugos nuo žalingo laivų įkainojimo (OL L 56, 1996 3 6, p. 21).

⁽³⁾ Žr. I priedą.

⁽⁴⁾ 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (žr. šio Oficialiojo leidinio p. 21).

- (5) Laivų statybos sutartis ir iš jos kylančios nuostatos yra labai svarbios Sąjungos teisės požiūriu;
- (6) siekiant išlaikyti pusiausvyrą tarp Laivų statybos sutartimi nustatytų teisių ir pareigų, Sąjunga turėtų imtis veiksmų, jei žalingai įkainojamas bet kuris laivas, kurio pardavimas už žemesnę nei normalioji vertė kainą sukelia žalą Sąjungos pramonei;
- (7) Laivų statybos sutarties šalių laivų statytojų atžvilgiu Sąjunga gali pradėti tyrimą tik tokiu atveju, jeigu laivo pirkėjas yra iš Sąjungos, ir tik jeigu laivas nėra karinis;
- (8) pageidautina nustatyti aiškias ir išsamias normaliosios vertės apskaičiavimo taisykles. Visų pirma, jeigu įmanoma, tokia vertė turėtų būti nustatoma pagal panašaus laivo įprastą pardavimo kainą įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje šalyje. Tikslinga apibrėžti aplinkybes, kurioms esant būtų galima laikyti, kad pardavimas šalies viduje yra nuostolingas, ir jo būtų galima nepaisyti, ir kuriomis galima būtų atsižvelgti į panašaus laivo pardavimą trečiajai šaliai arba į apskaičiuotą normaliąją vertę. Taip pat pageidautina numatyti, kaip teisingai paskirstomos sąnaudos, netgi tik pradedant veiklą. Apskaičiuojant normaliąją vertę taip pat būtina nurodyti metodiką, pagal kurią nustatomos pardavimo, bendrųjų ir administracinių sąnaudų sumos bei pelno skirtumas, kurie įtraukiami į tokią vertę;
- (9) kad galėtų teisingai taikyti kovos su žalingu įkainojimu teisės aktus, Komisija turėtų imtis visų reikalingų priemonių nustatyti trečiųjų valstybių stambių konglomeratų ir kontroliuojančiųjų bendrovių apskaitos mokesčius, kai būtina nustatyti savikainos struktūrą;
- (10) atrodo, kad nustatant normaliąją vertę ne rinkos ekonomikos valstybėms, būtų protinga nustatyti taisykles, pagal kurias tokiu tikslu būtų parenkama tinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, ir, jeigu neįmanoma rasti tinkamos trečiosios valstybės, pasirūpinti, kad normalioji vertė būtų nustatyta bet kuriuo kitu tinkamu pagrindu;
- (11) tikslinga apibrėžti eksporto kainą ir išvardyti koregavimus, kurie turėtų būti atliekami tais atvejais, kai būtina tokią kainą atkurti pagal pirminę atvirosios rinkos kainą;
- (12) norint užtikrinti, kad būtų galima teisingai palyginti eksporto kainą ir normaliąją vertę, patartina įvardyti veiksnius, įskaitant sutartimis numatytas baudas, kurie gali turėti įtakos kainoms ir jų palyginamumui;
- (13) pageidautina nustatyti aiškias ir išsamias gaires dėl veiksmų, kurie gali būti svarbūs nustatant, ar žalingai įkainotas pardavimas padarė materialinę žalą arba sukelia grėsmę, kad žala gali būti padaryta. Įrodinėjant, kad dėl konkretaus pardavimo kainos lygio Sąjungos pramonei buvo padaryta žala, būtina atkreipti dėmesį į kitų veiksmų, ypač į vyraujančių Sąjungos rinkos sąlygų poveikį;
- (14) rekomenduotina apibrėžti terminą „Sąjungos pramonė“ atsižvelgiant į galimybes pagaminti panašų laivą ir nurodyti, kad šalys, susijusios su eksportuotojais, gali būti pašalinamos iš tokios pramonės, ir apibrėžti terminą „susijusios“;
- (15) būtina apibrėžti skundo dėl žalingai nustatytos kainos pateikimo procesines ir materialines sąlygas, taip pat nustatyti, kokių mastu tokio skundo teikimą turėtų paremti Sąjungos pramonė, ir kokia informacija apie laivo pirkėją, žalingą įkainojimą, padarytą žalą ir jos atsiradimo priežastis turėtų būti nurodyta tokia skunde. Taip pat tikslinga apibrėžti skundo atmetimo arba nagrinėjimo inicijavimo tvarką;
- (16) tais atvejais, kai žalingai įkainoto laivo pirkėjas yra įsisteigęs kitos Laivų statybos sutarties šalies teritorijoje, skunde taip pat gali būti prašymas, kad tos kitos Sutarties šalies valdžios institucijos pradėtų tyrimą. Toks prašymas, jeigu patvirtintas, turėtų būti perduotas Sutarties šalies valdžios institucijoms;
- (17) tam tikrais atvejais tyrimas pagal šį reglamentą ir Laivų statybos sutartyje numatytomis sąlygomis gali būti pradėtas ir remiantis Laivų statybos sutarties šalies institucijų rašytiniu skundu;

- (18) būtina nustatyti tvarką, pagal kurią suinteresuotosioms šalims turėtų būti pranešama apie valdžios institucijų reikalaujamą informaciją. Suinteresuotosioms šalims turėtų būti sudaromos plačios galimybės pateikti visus reikiamus įrodymus bei apginti savo interesus. Taip pat pageidautina aiškiai išdėstyti taisykles ir tvarką, kurių turi būti laikomasi atliekant tyrimą, ir ypač tas taisykles, pagal kurias suinteresuotosios šalys turi per nustatytą laiką pranešti apie save, pareikšti savo nuomonę ir pateikti reikiamą informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta. Taip pat dera nustatyti, kokiomis sąlygomis suinteresuotoji šalis gali gauti kitų suinteresuotųjų šalių pateiktą informaciją ir pareikšti pastabas dėl jos. Be to, valstybės narės ir Komisija turi bendradarbiauti, kai renkama informacija;
- (19) būtina numatyti, kad nepriklausomai nuo to, ar žalingo įkainojimo mokestis yra nustatomas, ar ne, nagrinėjimas turi būti baigtas ne vėliau kaip per vienerius metus nuo tyrimo pradžios arba nuo laivo pristatymo (pagal aplinkybes);
- (20) tyrimas arba nagrinėjimas turėtų būti baigiamas, jeigu žalingo įkainojimo skirtumas yra *de minimis*;
- (21) tyrimas gali būti baigtas ir nenustačius žalingo įkainojimo mokesčio, jeigu žalingai įkainoto laivo pardavimas yra galutinai ir besąlygiškai anuliuojamas, arba jeigu priimta bet kuri kita lygiavertė taisomoji priemonė. Vis dėlto, ypač reikia atkreipti dėmesį į būtinybę išvengti grėsmės šiuo reglamentu siekiamam tikslui;
- (22) jeigu yra tenkinamos visos šiuo reglamentu nustatytos sąlygos, laivo statytojui, kurio žalingai įkainoto laivo pardavimas padarė žalos Sąjungos pramonei, sprendimu turėtų būti nustatomas žalingo įkainojimo mokestis, kurio dydis yra lygus žalingo įkainojimo skirtumui. Turėtų būti nustatytos tikslios ir aiškos tokio sprendimo įgyvendinimo taisyklės, įskaitant jo praktiniam įgyvendinimui būtinas priemones, ypač atsakomąsias priemones, jeigu laivų statytojas nesumoka žalingo įkainojimo mokesčio per nustatytą laiką;
- (23) būtina apibrėžti tikslias taisykles, kuriomis vadovaujantis laivų statytojams, kuriems taikomos atsakomosios priemonės, atšaukiama teisė pakrauti ir iškrauti laivus Sąjungos uostuose;
- (24) prievolė sumokėti žalingo įkainojimo mokestį yra įvykdyta tik tada, kai toks mokestis yra visiškai sumokamas arba pasibaigus laikotarpiui, per kurį taikomos atsakomosios priemonės;
- (25) bet kokie pagal šį reglamentą vykdomi veiksmai neturėtų prieštarauti Sąjungos interesams;
- (26) veikdama pagal šį reglamentą Sąjunga turėtų atsižvelgti į būtinybę veikti greitai ir veiksmingai;
- (27) tikslinga numatyti tikrinamuosius vizitus, kad būtų galima patikrinti pateiktą informaciją apie žalingą įkainojimą ir padarytą žalą, su sąlyga, kad tokia apsilankymų tvarka taikoma tik gavus tinkamus atsakymus į klausimus;
- (28) reikia numatyti, kad, jei šalys vengia bendradarbiauti, faktams nustatyti gali būti panaudota kita informacija, ir kad tokia informacija gali būti mažiau palanki šalims negu tuo atveju, jei jos būtų tinkamai bendradarbiavusios;
- (29) reikėtų numatyti tokį konfidencialios informacijos naudojimą, kad nebūtų atskleistos verslo paslaptys;
- (30) būtina numatyti, kad esminiai faktai ir argumentai būtų tinkamai atskleidžiami teisę juos gauti turinčioms šalims per tokį laiką, kurio, atsižvelgus į sprendimų priėmimo procesą Sąjungoje, pakanka šalims savo interesams apginti;
- (31) šiame reglamente numatytų procedūrų įgyvendinimui reikalingos vienodos sąlygos, skirtos patvirtinti jam įgyvendinti būtinas priemones pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011 ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Principai ir apibrėžtys

1. Žalingo įkainojimo mokestis gali būti taikomas žalingai įkainoto laivo statytojui, kai tokį laivą pardavus pirkėjui iš kitos šalies, nei buvo pagamintas laivas, padaroma žala.
2. Laivas laikomas žalingai įkainotu, jeigu parduoto laivo eksporto kaina yra mažesnė nei lyginamoji panašaus laivo kaina, kai jis įprastinėmis prekybos sąlygomis parduodamas pirkėjui iš eksportuojančios šalies.
3. Šiame reglamente taikomos šios apibrėžtys:
 - a) laivas – bet kuris savaeigis jūrinis laivas, kurio bendroji talpa yra 100 tonų ir daugiau, naudojamas prekėms ar žmonėms gabenti arba specializuotoms paslaugos (pvz., ledlaužiai arba žemsiurbės) teikti, ir bet kuris vilkikas, kurio galia – 365 kW ir daugiau;
 - b) panašus laivas – bet kuris laivas, kuris yra tos pačios rūšies, paskirties ir apytikslio dydžio, kaip ir nagrinėjamas laivas, ir savo ypatybėmis labai panašus į nagrinėjamą laivą;
 - c) ta pati bendroji laivo kategorija – bet kuris tokios pačios rūšies ir paskirties laivas, žymiai besiskiriantis dydžiu;
 - d) pardavimas – turtinės teisės į laivo nuosavybę sukūrimas ar perdavimas, išskyrus atvejį, kai turtinė teisė į nuosavybę yra sukuriamą arba išgyjama tik užtikrinimo tikslais suteikiant normalią komercinę paskolą;
 - e) turtinė teisė į nuosavybę apima bet kokią teisę, atsirandančią sutartiniu ar nuosavybės pagrindu, kuri leidžia tokios teisės turėtojui arba turėtojams gauti naudos iš laivo eksploatacijos būdu, iš esmės panašiu į būdą, kuriuo iš laivo eksploatacijos gali gauti naudos jo savininkas. Norint nustatyti, ar toks esminis panašumas yra, *inter alia*, atsižvelgiama į tokius veiksnius:
 - i) sandorio sąlygas ir aplinkybes;
 - ii) pramonės šakoje priimtą komercinę praktiką;
 - iii) ar laivas, kurio atžvilgiu vykdomas sandoris, yra integruotas į teisės turėtojo ar turėtojų veiklą;
 - iv) ar praktiškai yra tikimybė, kad žymią laivo egzistavimo laikotarpio dalį tokios teisės turėtojas ar turėtojai gaus naudos eksploatuodami tokį laivą ir prisiims jo eksploatacijos riziką;
 - f) pirkėjas – bet kuris asmuo arba bet kuri bendrovė, kuri įgyja turtinę teisę į nuosavybę, taip pat ir nuomos ar ilgalaikio laivo be įgulos frachtavimo būdu, kai tai tiesiogiai ar netiesiogiai susiję su pradiniu perdavimu iš laivo statytojo, įskaitant asmenį arba bendrovę, kuriems pirkėjas priklauso arba yra jų kontroliuojamas, arba kurie pirkėjui duoda nurodymus. Pirkėjas priklauso asmeniui arba bendrovei, jeigu jie turi daugiau nei 50 % pirkėjo turtinių teisių. Asmuo arba bendrovė kontroliuoja pirkėją, jeigu teisiškai arba faktiškai gali pirkėjui taikyti apribojimus arba duoti nurodymus (preziumuojama, kad tokia galimybė yra turint 25 % turtinių teisių). Jeigu pirkėjo nuosavybė yra nurodoma, preziumuojama, kad nėra jokios kitos pirkėjo kontrolės, išskyrus, kai nustatyta kitaip. Bet kuriam laivui pirkti gali būti daugiau nei vienas pirkėjas;
 - g) bendrovė – bet kuri pagal civilinę arba komercinę teisę įsteigta bendrovė ar firma, įskaitant kooperatines organizacijas ir kitus juridinius asmenis, reglamentuojamus viešosios arba privatinės teisės, įskaitant pelno nesiekiančius asmenis;
 - h) „Sutarties šalis“ – bet kuri trečioji valstybė, esanti Laivų statybos sutarties šalimi.

2 straipsnis

Žalingo įkainojimo nustatymas

A. Normalioji vertė

1. Normalioji vertė paprastai yra skaičiuojama pagal kainas, kurias įprastinėmis prekybos sąlygomis už panašų laivą moka arba turi mokėti nepriklausomi pirkėjai eksportuojančioje valstybėje.

2. Kainos, nustatytos tarp šalių, kurios yra tarpusavyje susijusios arba turi tarpusavio kompensacinį susitarimą, negali būti laikomos kainomis įprastinėmis prekybos sąlygomis ir negali būti naudojamos normaliajai vertei skaičiuoti, nebent būtų nustatyta, kad tokie santykiai šioms kainoms neturi jokio poveikio.

3. Jeigu įprastinėmis prekybos sąlygomis panašūs laivai nėra parduodami, arba jeigu dėl tam tikros padėties rinkoje tokie pardavimai neleidžia tinkamai palyginti kainų, laivo normalioji vertė apskaičiuojama pagal panašaus laivo eksporto įprastinėmis prekybos sąlygomis į atitinkamą trečiąją šalį kainą, jeigu tokia kaina yra tipiška. Jeigu tokio pardavimo į atitinkamą trečiąją šalį nesama, arba tokio pardavimo pagrindu negalima tinkamai palyginti, panašaus laivo normalioji vertė apskaičiuojama pagal laivo gamybos kaštus kilmės šalyje, pridedant pagrįstus pardavimo, bendruosius ir administracinius kaštus ir pelną.

4. Panašaus laivo pardavimas eksportuojančios valstybės vidaus rinkoje arba eksportas į trečiąją valstybę kainomis, mažesnėmis už vieneto gamybos kaštus (fiksotus ir kintančius) kartu su pardavimo, bendraisiais ir administraciniais kaštais, gali būti traktuojamas kaip vykstantis ne įprastinėmis prekybos sąlygomis būtent dėl tokių kainų ir gali būti nepaisomas skaičiuojant normaliąją vertę tik tuo atveju, jeigu yra nustatyta, kad taip parduodama kainomis, neleidžiančiomis padengti visų kaštų per pagrįstą laikotarpį, kuris paprastai turėtų būti penkeri metai.

5. Kaštai paprastai skaičiuojami remiantis tiriamojo laivų statytojo tvarkomais įrašais, jeigu tokie įrašai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus aptariamoje valstybėje, ir jeigu matyti, kad tie įrašai pagrįstai atspindi su aptariamo laivo gamyba ir pardavimu susijusius kaštus.

Turi būti atsižvelgiama į pateiktus įrodymus dėl tinkamo kaštų paskirstymo, jeigu matyti, kad tokie paskirstymai praeityje buvo panaudoti. Jei nėra tinkamesnio būdo, pirmenybė teikiama kaštų pasiskirstymui apyvartos pagrindu. Jeigu kaštų pasiskirstymas neatsispindi ir šiuo pagrindu, kaštai atitinkamai yra koreguojami dėl tų nesikartojančių kaštų, kurie naudingi ateities ir (arba) dabar gaminamai produkcijai, arba dėl aplinkybių, kuriomis kaštams daro įtaką veiklos pradžia.

6. Pardavimo, bendrųjų ir administracinių kaštų, taip pat pelno sumos turi būti pagrįstos faktiniais duomenimis apie tiriamojo laivų statytojo panašaus laivo gamybą ir pardavimą įprastinėmis prekybos sąlygomis. Jei tokių sumų apskaičiuoti tuo pagrindu neįmanoma, jas galima skaičiuoti pagal:

- a) nustatytą faktinį kitų kilmės šalies gamintojų sumų svartinį vidurkį, susijusį su panašių laivų gamyba ir pardavimu tos valstybės vidaus rinkoje;
- b) faktines sumas, kurias išleidžia tiriamasis laivų statytojas gamindamas ir parduodamas įprastomis prekybos sąlygomis tos pačios bendrosios kategorijos laivus kilmės valstybės vidaus rinkoje;
- c) bet kurį kitą tinkamą būdą, jeigu taip apskaičiuoto pelno suma neviršija pelno, kurį normaliai gauna kiti laivų statytojai parduodami tos pačios bendrosios kategorijos laivus kilmės valstybės vidaus rinkoje.

Be to, pelnas, pridedamas apskaičiuojant vertę, visais atvejais turi būti grindžiamas vidutiniu pelnu, gaunamu per pagrįstą laikotarpį, kuris dažniausiai yra šeši mėnesiai iki ir po tiriamojo pardavimo, ir atspindi pagrįstą tokio pardavimo metu gaunamą pelną. Atliekant tokius apskaičiavimus, bet kuris atvejis yra atmetamas, jei įrodoma, kad pardavimo metu gaunamas pelnas, kurio negalima laikyti pagrįstu.

7. Atsižvelgiant į ilgą laikotarpį tarp sutarties sudarymo ir laivo pristatymo, į normaliąją vertę neįskaičiuojamos faktiški kaštai, kurie, kaip įrodo laivų statytojas, atsirado dėl *force majeure* aplinkybių ir žymiai viršija kaštų padidėjimą, kurį laivų statytojas galėjo pagrįstai numatyti ir atsižvelgti tuo metu, kai buvo nustatomos esminės pardavimo sandorio sąlygos.

8. Jeigu importuojama ne iš rinkos ekonomikos valstybių, ir ypač iš tų, kurioms taikomas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/755⁽¹⁾, normalioji vertė apskaičiuojama kainos arba apskaičiuotosios vertės trečiojoje rinkos ekonomikos valstybėje arba kainos iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, taip pat ir Sąjungą, pagrindu, o jeigu tai neįmanoma – bet kuriuo kitu tinkamu pagrindu, taip pat ir pagal kainą, faktiškai mokamą arba mokėtiną Sąjungoje už panašų laivą, tinkamai ją pakoregavus, jei reikia, kad būtų įskaitytas pagrįstas pelno skirtumas.

⁽¹⁾ 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/755 dėl bendrų importo iš tam tikrų trečiųjų šalių taisyklių (OL L 123, 2015 5 19, p. 33).

Tinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama ne nepagrįstu būdu, atsižvelgus į bet kurią patikimą atrankos metu turimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į laiko ribas.

Tyrimo dalyvaujančioms šalims netrukus po tyrimo pradžios pranešama apie numatomą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę, ir joms suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.

B. Eksporto kaina

9. Eksporto kaina yra kaina, faktiškai mokama arba mokėtina už tiriamąjį laivą.

10. Tais atvejais, kai eksporto kainos nėra arba kai eksporto kaina yra nepatikima dėl ryšių ar kompensacinio susitarimo tarp laivo statytojo ir pirkėjo arba trečiosios šalies, eksporto kaina gali būti apskaičiuota pagal kainą, už kurią laivas yra pirmą kartą perparduodamas nepriklausomam pirkėjui arba – jeigu laivas nėra perparduodamas nepriklausomam pirkėjui arba nėra perparduodamas tokios būklės, kokios buvo iš pradžių parduotas, – bet kuriuo kitu tinkamu pagrindu.

Tais atvejais, norint apskaičiuoti pagrįstą eksporto kainą, atliekami visų kaštų, įskaitant muitus ir mokesčius, patirtus nuo pirminio pardavimo iki perpardavimo, ir priaugančio pelno koregavimai.

Į koreguojamuosius įeina tie vienetai, kuriuos paprastai patiria pirkėjas, tačiau apmoka bet kuri Sąjungoje ar už jos ribų esanti šalis, kuri yra susijusi arba turi kompensacinį susitarimą su laivų statytoju ar pirkėju, įskaitant: įprastinius gabenimo, draudimo, priežiūros, krovimo ir pagalbinius kaštus, muitus bei kitus mokesčius, mokėtinus importuojančioje valstybėje už laivo pirkimą; ir pagrįstą ribą pardavimo, bendrųjų ir administracinių kaštų bei pelno skirtumą.

C. Palyginimas

11. Eksporto kaina ir normalioji vertė turi būti palyginamos teisingu būdu. Šis palyginimas turi būti atliekamas tame pačiame prekybos lygmenyje ir pardavimų, vykusių kiek galima mažesniu laiko intervalu, atžvilgiu, kas paprastai reiškia sandorius, įvykusius tris mėnesius iki arba po tiriamojo pardavimo, o jeigu tokių pardavimų nebuvo, – per bet kurį tinkamą laikotarpį. Kiekvienu atveju iš esmės turi būti tinkamai atsižvelgiama į įvairius skirtumus, kurie gali turėti įtakos kainų lyginamumui, įskaitant skirtumus tarp pardavimo nuostatų ir sąlygų, sutartimis numatytas baudas, mokesčius, prekybos lygmenį, kiekius, fizines savybes ir bet kuriuos kitus skirtumus, kurie taip pat turi įtakos kainų lyginamumui. Jeigu 10 dalyje nurodytais atvejais buvo paveiktas kainų lyginamumas, normalioji vertė nustatoma pagal prekybos lygmenį, kuris atitinka apskaičiuotos eksporto kainos prekybos lygmenį, arba deramai atsižvelgiama kaip reikalaujama šioje dalyje. Turi būti vengiama bet kokio dvigubo koregavimo, ypač dėl nuolaidų ir sutartimis numatytų baudų. Jei dėl kainų palyginimo reikia konvertuoti valiutas, toks konvertavimas atliekamas pagal pardavimo dienos keitimo kursą, išskyrus atvejį, kai užsienio valiutos pardavimas išankstinių sandorių rinkose yra tiesiogiai susijęs su aptariamuoju eksporto pardavimu – tada taikomas valiutos keitimo kursas, nustatytas išankstiniame pardavimo sandoryje. Šios nuostatos tikslais, pardavimo data laikoma diena, kurią nustatomos esminės pardavimo sandorio sąlygos, paprastai sutarties sudarymo diena. Tačiau jeigu sutarties sąlygos iš esmės pakeičiamos kitą dieną, turėtų būti taikomas tokių pakeitimų dieną galiojęs keitimo kursas. Tokiais atvejais atliekami atitinkami koregavimai, kuriais siekiama atsižvelgti į bet kokią nepagrįstą įtaką žalingo įkainojimo skirtumui, atsiradusią tik dėl keitimo kursų svyravimo tarp pradinės pardavimo dienos ir pakeitimo dienos.

D. Žalingo įkainojimo skirtumas

12. Laikantis kitų taikytinų nuostatų dėl teisingo palyginimo, žalingo įkainojimo skirtumai paprastai nustatomi lyginant svertinį normaliosios vertės vidurkį su svertiniu visų pardavimo sandorių kainų vidurkiu, arba lyginant individualias normaliąsias vertes su individualiomis eksporto kainomis pagal kiekvieną sandorį atskirai. Tačiau normalioji vertė, apskaičiuota pagal svertinį vidurkį, gali būti lyginama su visų individualių sandorių kainomis, jeigu yra tam tikra eksporto kainų tendencija, kuri labai skiriasi, priklausomai nuo pirkėjų, regionų ar laikotarpių, ir jeigu šios dalies pirmajame sakinyje nurodyti metodai neatspindėtų viso žalingo įkainojimo masto.

13. Žalingo įkainojimo skirtumas yra ta suma, kuria normalioji vertė viršija eksporto kainą. Jeigu žalingo įkainojimo skirtumai skiriasi, gali būti apskaičiuotas svertinis žalingo įkainojimo skirtumo vidurkis.

3 straipsnis

Žalos nustatymas

1. Jei nėra nurodyta kitaip, pagal šį reglamentą „žala“ yra materialinė žala Sąjungos pramonei, materialinės žalos Sąjungos pramonei grėsmė arba esminės kliūtytys tokiai pramonei kurtis ir aiškintina vadovaujantis šio straipsnio nuostatomis.
2. Žala nustatoma remiantis aiškiais įrodymais ir objektyviai ištyrus:
 - a) pardavimo žemesnėmis kainomis nei normalioji panašių laivų vertė Sąjungos rinkoje poveikį ir
 - b) to pardavimo poveikį Sąjungos pramonei.
3. Vertinant pardavimo žemesne nei normalioji vertė poveikį, reikia atsižvelgti į tai, ar tokio pardavimo kainos buvo žymiai sumažintos, palyginti jas su panašių Sąjungos pramonės gaminamų laivų kainomis, ir ar toks pardavimas smarkiai įtakoja kainų kritimą ar neleidžia joms pakilti, taip, kaip jos būtų pakilusios priešingu atveju. Nė vienas iš tų veiksmų nėra būtinai lemiantis.
4. Jeigu dėl žalingo įkainojimo laivų pardavimas iš daugiau nei vienos valstybės turi būti tiriamas vienu metu, tokių pardavimų poveikis vertinamas apibendrintai tiksliai tada, jei nustatoma, kad:
 - a) nustatytas žalingo įkainojimo skirtumas, apskaičiuotas pagal pirkimus iš kiekvienos valstybės, yra didesnis nei 7 straipsnio 3 dalyje apibrėžtas *de minimis*, ir
 - b) tokių pardavimų poveikį reikia vertinti apibendrintai atsižvelgiant į konkurencijos tarp ne Sąjungos laivų statytojų pirkėjams parduodamų laivų sąlygas ir konkurencijos tarp tokių laivų ir panašių Sąjungos laivų sąlygas.
5. Vertinant pardavimo kainų, kurios yra žemesnės nei normalioji vertė, poveikį atitinkamai Sąjungos pramonės šakai, taip pat atsižvelgiama į visus atitinkamus ekonominius veiksmus ir pramonės būklę apibūdinančius rodiklius, įskaitant: poveikį, dėl kurio pramonė vis dar stengiasi atsigaivinti nuo praeityje buvusio dempingo, žalingo įkainojimo ar subsidijavimo, faktinį žalingo įkainojimo skirtumo dydį, faktinį ir galimą pardavimo, pelno, produkcijos, rinkos dalies, produktyvumo, investicijų grąžos, pajėgumų panaudojimo sumažėjimą; veiksmus, turinčius įtakos Sąjungos kainoms; faktinį ir galimą neigiamą poveikį piniginiams srautams, atsargoms, užimtumui, atlyginimams, augimui, galimybėms sukaupti kapitalą ir investuoti. Šis sąrašas nėra išsamus ir vienas ar keli šie veiksniai nėra būtinai lemiantys.
6. Pateikus visus 2 dalyje minimus reikšmingus įrodymus turi būti aišku, kad pardavimas žemesne nei normalioji vertė kaina sukelia ar sukėlė žalą, kaip ji apibrėžta šiame reglamente. Ypač būtina įrodyti, kad 3 dalyje aprašyti kainų lygiai sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Sąjungos pramonei, ir kad tas poveikis yra tokio masto, kad jį būtų galima apibūdinti kaip esminį.
7. Be pardavimo už žemesnę nei normalioji vertė kainą, turi būti įvertinami ir kiti žinomi veiksniai, tuo pat metu darantys žalą Sąjungos pramonei, kad būtų užtikrinta, jog tų veiksmų padaryta žala remiantis 6 dalimi nebūtų laikoma žala, kurią sukėlė pardavimas už kainas, žemesnes nei normalioji vertė, remiantis 6 dalimi. Tuo tikslu galima būtų įvertinti tokius veiksmus, kaip antai: kitų nei eksportuojančios šalies laivų statytojų laivų pardavimo ne žemesnėmis nei normalioji vertė kainomis mastai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, neleistini prekybos būdai tarp trečiosios valstybės ir Sąjungos gamintojų ir konkurencija tarp jų, technologijos pažanga, Sąjungos pramonės produktyvumo ir eksporto plėtra.
8. Pardavimo už kainą, žemesnę nei normalioji vertė, poveikis vertinamas lyginant su Sąjungos pramonės panašių laivų gamyba, kai turimi duomenys leidžia ją įvertinti remiantis tokiais kriterijais, kaip gamybos procesas, gamintojų pardavimai ir pelnas. Jeigu įvertinti tokios gamybos neįmanoma, pardavimo už žemesnę nei normalioji vertė kainą poveikis vertinamas nagrinėjant siauriausios laivų grupės ar rūšies, kuriai priklauso panašūs laivai, apie kurią galima gauti reikalingą informaciją, gamybą.

9. Reikšmingos žalos grėsmė nustatoma remiantis faktais, o ne vien neargumentuotais tvirtinimais, spėjimais ar tolima tikimybe. Aplinkybių pasikeitimas, dėl kurio susidarytų padėtis, kai pardavimas už žemesnę nei normalioji vertė kainą galėtų padaryti žalą, turėjo būti aiškiai numatomas ir turi būti neišvengiamas.

Nustatant, ar yra grėsmė, kad bus padaryta reikšminga žala, turėtų būti atsižvelgiama į tokius veiksnius:

- a) ar yra pakankami laisvai disponuojamų laivų statytojo pajėgumų arba neišvengiamo ir žymaus tokių pajėgumų padidėjimo, rodančio tikėtiną žymų pardavimų už žemesnę nei normalioji vertė kainą augimą, atsižvelgiant į tai, ar yra kitų eksporto rinkų, galinčių priimti bet kokią papildomą eksportą,
- b) ar laivai yra eksportuojami kainomis, kurios galėtų žymiai sumažinti kainas arba neleisti joms kilti, kas būtų atsitikę kitokiomis aplinkybėmis, ir tikriausiai padidins tolesnio pirkimo iš kitų šalių paklausą.

Nė vienas iš išvardytų veiksnių pats savaime nėra būtinai lemiantis, tačiau įvertintų veiksnių visuma turėtų reikšti, kad tolesni pardavimai už žemesnę nei normalioji vertė kainą yra neišvengiami, ir jeigu nebus imtasi jokių apsaugos veiksmų, bus padaryta materialinė žala.

4 straipsnis

Sąjungos pramonės apibrėžtis

1. Šiame reglamente terminas „Sąjungos pramonė“ suprantamas kaip nurodantis visus Sąjungos gamintojus, kurie gali turimais pajėgumais pagaminti panašius laivus arba kurių turimi gamybiniai pajėgumai gali būti per priimtina laiką pritaikyti panašių laivų gamybai, arba tuos gamintojus, kurių kolektyvinės galimybės pagaminti panašius laivus sudaro didžiąją Sąjungos pajėgumų gaminti panašius laivus dalį, kaip apibrėžta 5 straipsnio 6 dalyje. Tačiau jeigu gamintojai yra susiję su laivų statytoju, eksportuotojais arba pirkėjais arba patys yra tariamai žalingai įkainoto laivo pirkėjai, terminas „Sąjungos pramonė“ gali būti suprantamas, kaip nurodantis kitus gamintojus.

2. Taikant 1 dalį, gamintojai laikomi susiję su laivų statytoju, eksportuotojais arba pirkėjais tik tuo atveju, jeigu:

- a) vienas iš jų tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja kitą;
- b) juos abu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo; arba
- c) jie kartu tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja trečiąjį asmenį, kai yra pagrindo tikėti arba įtarti, jog dėl tokių santykių aptariamieji gamintojai veikia skirtingai nei tokiu būdu nesusiję gamintojai.

Pagal šią dalį asmuo laikomas kontroliuojančiu kitą, jeigu pirmasis gali teisiškai ar faktiškai suvaržyti ar valdyti antrąjį.

3. Šiam straipsniui taikomos 3 straipsnio 8 dalies nuostatos.

5 straipsnis

Nagrinėjimo inicijavimas

1. Išskyrus 8 dalyje numatytus atvejus, tyrimas nustatyti žalingo įkainojimo buvimą, mastą ir poveikį pradedamas, gavus raštišką bet kurio fizinio ar juridinio asmens arba asociacijos, neturinčios juridinio asmens teisių, veikiančių Sąjungos pramonės vardu, skundą.

Skundas gali būti pateikiamas Komisijai arba valstybei narei, kuri perduoda skundą Komisijai. Komisija siunčia valstybėms narėms bet kurio jos gauto skundo kopiją. Skundas laikomas paduotu pirmą darbo dieną po to, kai yra pristatomas Komisijai registruotu paštu arba kai Komisija patvirtina jį gavusi.

Jeigu nepateikiamas joks skundas, valstybė narė, turėdama pakankamai įrodymų dėl žalingo įkainojimo ir jo sukeltos žalos Sąjungos pramonei, nedelsdama perduoda tokius įrodymus Komisijai.

2. Pagal 1 dalį numatytas skundas paduodamas ne vėliau, kaip:

a) per šešis mėnesius nuo dienos, kai skundo teikėjas sužinojo arba turėjo sužinoti apie laivo pardavimą, kai:

- i) skundo teikėjas buvo pakviestas pateikti pasiūlymą dėl sutarties per bendrą sudėtinį konkursą arba pagal kitokį pasiūlymo teikimo procesą;
- ii) skundo teikėjas faktiškai pateikė pasiūlymą; ir
- iii) skundo teikėjo pasiūlymas iš esmės atitiko konkurso reikalavimus;

b) per devynis mėnesius nuo to laiko, kai skundo teikėjas sužinojo arba turėjo sužinoti apie laivo pardavimą, kai nebuvo skelbtas konkursas, tuo atveju, jeigu praėjo ne daugiau kaip šeši mėnesiai nuo to laiko, kai Komisijai arba valstybei narei buvo pateiktas pranešimas apie ketinimą kreiptis pateikiant tuo metu skundo teikėjui pagrįstai prieinamą informaciją, leidžiančią identifikuoti tiriamąjį sandorį.

Skundas jokių būdu negali būti teikiamas vėliau nei šeši mėnesiai nuo laivo pristatymo.

Laikoma, kad skundo teikėjas turėjo žinoti apie parduodamą laivą nuo tada, kai informacija apie tokio sandorio sudarymą kartu su bendra informacija apie laivą buvo paskelbta tarptautinėje prekybos spaudoje.

Taikant šį straipsnį, bendrasis sudėtinis konkursas reiškia konkursą, per kurį potencialus pirkėjas teikia pasiūlymus bent jau visiems jam žinomiems laivų statytojams, kurie gali pagaminti tokį laivą.

3. Pagal 1 dalį paduotame skunde pateikiami įrodymai dėl:

a) žalingo įkainojimo;

b) padarytos žalos;

c) priežastinio ryšio tarp žalingai įkainoto pardavimo ir tariamosios žalos; ir

d) i) kad jeigu laivas buvo parduotas per bendrąjį sudėtinį konkursą, skundo teikėjas buvo pakviestas teikti tokio konkurso pasiūlymą, jis tai faktiškai padarė, ir skundo teikėjo pasiūlymas iš esmės atitiko konkurso reikalavimus (t. y. pristatymo data ir techniniai reikalavimai); arba

ii) kad jeigu laivas buvo parduotas taikant bet kurį kitą pasiūlymų teikimo procesą, ir skundo teikėjas buvo pakviestas teikti tokio konkurso pasiūlymą, jis tai faktiškai padarė, ir skundo teikėjo pasiūlymas iš esmės atitiko konkurso reikalavimus; arba

iii) kad jeigu nebuvo pakvietimo teikti pasiūlymą kitokia tvarka, nei skelbiant bendrąjį sudėtinį konkursą, skundo teikėjas galėjo pagaminti tokį laivą ir jeigu skundo teikėjas žinojo arba turėjo žinoti apie siūlomą pirkimą, jis ėmėsi matomų pastangų sudaryti pirkimo-pardavimo sandorį su pirkėju, atitinkantį skelbiamo konkurso reikalavimus. Galima laikyti, kad skundo teikėjas žinojo apie siūlomą pirkimą, jeigu įrodoma, kad dauguma tos pramonės šakos atstovų dėjo pastangų sudaryti sandorį su pirkėju dėl tokio laivo pirkimo, arba jeigu įrodoma, kad bendrąją informaciją apie siūlomą pirkimą galima buvo gauti iš tarpininkų, finansininkų, klasifikavimo draugijų, frachtuotojų, prekybos asociacijų ir kitų subjektų, paprastai dalyvaujančių laivų statybos sandoriuose, su kuriais skundo teikėjas palaiko reguliarius ryšius arba turi prekybos reikalų.

4. Skunde pateikiama skundo teikėjui prieinama informacija:

- a) skundo teikėjo tapatybė ir jo vykdomos panašių laivų statybos Sąjungoje mastai bei vertė. Jei raštiškas skundas pateikiamas Sąjungos pramonės vardu, turi būti nurodyta, kurios būtent pramonės vardu jis paduodamas, ir išvardyti visi žinomi panašūs laivų statytojai Sąjungoje ir, kiek įmanoma, turi būti nurodyta, kurią Sąjungos produkcijos dalį pagal mastus ir vertę sudaro tokių statytojų panašių laivų gamyba;
- b) išsamus tariamai žalingai įkainoto laivo aprašymas, aptariamiosios kilmės ar eksporto valstybės (valstybių) pavadinimai, kiekvieno žinomo eksportuotojo ar užsienio gamintojo tapatybė ir žinomo aptariamojo laivo pirkėjo tapatybė;
- c) kainos, kuriomis tokie laivai parduodami kilmės ar eksporto valstybės (valstybių) vidaus rinkose (arba, kai tinkama, – kainos, kuriomis tokie laivai kilmės ar eksporto valstybės (valstybių) parduodami trečiajai valstybei (valstybėms), arba apie apskaičiuotą laivo vertę), taip pat informacija apie eksporto kainas arba, kai tinkama, – kainos, kuriomis tokie laivai yra pirmą kartą perparduodami nepriklausomam pirkėjui;
- d) žalingai įkainoto pardavimo poveikis panašių laivų kainoms Sąjungos rinkoje ir tokio pardavimo tolesnės pasekmės Sąjungos pramonei, sprendžiant pagal atitinkamos pramonės būklę rodančius veiksnius ir rodiklius, išvardytus 3 straipsnio 3 ir 5 dalyse.

5. Komisija kiek galima kruopščiau ištiria skunde pateiktų įrodymų teisingumą ir atitikimą reikalavimams, kad nustatytų, ar pakanka įrodymų tyrimui pradėti.

6. Tyrimas pagal 1 dalį pradedamas tik tuo atveju, jeigu išnagrinėjus, koku mastu panašių laivų statytojai Sąjungoje pritaria ar nepritaria pateiktam skundai, nustatoma, kad skundas yra paduotas Sąjungos pramonės ar jos vardu. Skundas laikomas paduotu Sąjungos pramonės ar jos vardu, jeigu jam pritaria tie Sąjungos gamintojai, kurių bendra produkcija panašių laivų gamyboje sudaro daugiau nei 50 % visos skundai pritariančios ar nepritariančios Sąjungos pramonės dalies. Tačiau tyrimas nepradedamas, jei skundai aiškiai pritariančių Sąjungos gamintojų produkcija nesiekia 25 % visos Sąjungos pramonės, gaminančios panašius laivus, produkcijos.

7. Kol nėra nuspręsta pradėti tyrimą, valdžios institucijos vengia viešai skelbti apie skundą, kuriuo reikalaujama pradėti tyrimą. Tačiau prieš pradėdant inicijuoti nagrinėjimą, yra informuojamos suinteresuotosios eksportuojančios valstybės valdžios institucijos.

8. Jeigu ypatingomis aplinkybėmis Komisija nusprendžia pradėti tyrimą negavus tokį tyrimą inicijuojančio raštiško skundo, paduoto Sąjungos pramonės ar jos vardu, tai daroma, jeigu šiam tyrimui pateisinti yra pakankamai įrodymų apie žalingą įkainojimą, žalą ir priežastinį ryšį, ir jei Sąjungos pramonės dalyvis, kuriam tariamai buvo padaryta žala, atitinka 3 dalies d punkte nurodytus kriterijus.

Tam tikrais atvejais tyrimas gali būti pradėtas ir remiantis Sutarties šalies valdžios institucijų raštišku skundu. Tokiame skunde pateikiami patvirtinantys įrodymai, kad laivas yra ar buvo žalingai įkainotas, ir kad tariamasis pardavimas Sąjungos pirkėjui žemesne nei normalioji vertė kaina daro ar padarė žalos tokios Sutarties šalies nacionalinei pramonei.

9. Sprendžiant, ar inicijuoti tyrimą, žalingo kainos nustatymo ir padarytos žalos įrodymai svarstomi kartu. Skundas atmetamas, jeigu tolesnį tokio atvejo nagrinėjimą pateisinti nepakanka arba žalingo kainos nustatymo, arba padarytos žalos įrodymų.

10. Skundą galima atsiimti prieš inicijavimą, ir tokiu atveju laikoma, kad skundas nebuvo paduotas.

11. Jeigu akivaizdu, kad pakanka nagrinėjimo inicijavimą pagrindžiančių įrodymų, Komisija tai padaro per 45 dienas nuo skundo pateikimo dienos arba, jeigu inicijuojama pagal 8 dalį, – ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo to laiko, kai apie laivo pardavimą buvo sužinota arba turėjo būti sužinota, ir apie tai paskelbia pranešimą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jeigu pateiktų įrodymų nepakanka, skundo teikėjui apie tai pranešama per 45 dienas nuo skundo pateikimo Komisijai dienos. Nustačiusi, kad reikia inicijuoti tokį nagrinėjimą, Komisija pateikia informaciją valstybėms narėms.

12. Pranešime apie nagrinėjimo inicijavimą skelbiama tyrimo pradžia, nurodomi laivų statytojo ir pirkėjo (-ų) pavadinimai ir valstybės, pateikiamas nagrinėjamo laivo aprašymas, pateikiama gautos informacijos santrauka ir nurodoma, kad visa svarbi informacija turi būti pateikta Komisijai.

Pranešime nurodoma, per kiek laiko suinteresuotosios šalys gali pranešti apie save, raštu pareikšti savo nuomonę ir pateikti informaciją, kad į tokią nuomonę bei informaciją būtų atsižvelgta tyrimo metu. Jame taip pat nurodoma, per kiek laiko suinteresuotosios šalys gali kreiptis į Komisiją, kad būtų išklaustos pagal 6 straipsnio 5 dalį.

13. Komisija praneša laivo eksportuotojui, pirkėjui (-ams) ir tokių laivų gamintojams, eksportuotojams ar pirkėjams atstovaujančioms asociacijoms, kurios, kiek jai žinoma, yra suinteresuotos, taip pat šalies, kurios laivo atžvilgiu yra pradedamas nagrinėjimas, bei skundo pateikėjų atstovams apie nagrinėjimo inicijavimą ir, deramai saugodama konfidencialią informaciją, pateikia visą pagal 1 dalį gauto raštiško skundo tekstą eksportuotojui ir eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms, taip pat laiko informaciją prieinamą kitoms susijusioms suinteresuotosioms šalims, jeigu jos to reikalauja.

6 straipsnis

Tyrimas

1. Po nagrinėjimo inicijavimo Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, ir, jeigu reikia, su trečiųjų šalių valdžios institucijomis, pradeda tyrimą Sąjungos lygiu. Toks tyrimas apima ir žalingą įkainojimą, ir padarytą žalą, ir jie tiriami kartu.

2. Šalims, gaunančioms klausimynus dėl žalingo įkainojimo tyrimo, suteikiama mažiausiai 30 dienų atsakyti. Eksportuotojams atsakyti skirtas laikas skaičiuojamas nuo klausimyno gavimo datos, o jis šiuo tikslu laikomas gautu praėjus vienai savaitei nuo tos dienos, kai buvo išsiųstas eksportuotojui arba paduotas eksportuojančios valstybės diplomatiniam atstovui. Šis 30 dienų laikotarpis gali būti pratęstas, atsižvelgiant į tyrimo trukmės apribojimus, jeigu šalis nurodo konkrečias tokį pratęsimą pagrindžiančias aplinkybes.

3. Komisija gali prašyti trečiųjų šalių valdžios institucijų ir, jeigu reikia, valstybių narių pateikti informaciją, o valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius prašymus.

Jos Komisijai siunčia reikalaujamą informaciją kartu su visų atliktų apžiūrų, patikrų ar tyrimų rezultatais.

Jei ta informacija yra bendrojo intereso arba jei ją perduoti paprasė kuri nors valstybė narė, Komisija perduoda tokią informaciją valstybėms narėms. Tačiau jeigu ši informacija yra konfidenciali – perduodama tik nekonfidenciali santrauka.

4. Komisija gali prašyti trečiųjų šalių valdžios institucijų ir, jeigu reikia, valstybių narių atlikti visas reikalingas patikras ir apžiūras, ypač Sąjungos gamintojų atžvilgiu, bei atlikti tyrimus trečiosiose valstybėse, jeigu susijusios firmos duoda sutikimą ir jeigu aptariamos valstybės valdžia yra oficialiai informuota ir tam neprieštarauja.

Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, kad patenkintų tokius Komisijos prašymus.

Komisijos pareigūnai turi teisę Komisijos arba valstybės narės prašymu padėti valstybių narių pareigūnams atlikti savo pareigas. Panašiai Komisijos pareigūnai gali padėti trečiųjų valstybių pareigūnams atlikti jų pareigas, dėl to susitarus Komisijai ir tokioms valdžios institucijoms.

5. Suinteresuotosios šalys, pranešusios apie save, kaip nurodyta 5 straipsnio 12 dalyje, išklausomos, jeigu per *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbtame pranešime nurodytą laiką pateikia raštišką prašymą jas išklaudyti ir įrodo, kad jos yra suinteresuotosios šalys, kurioms nagrinėjimo baigtis gali turėti įtakos, ir kad yra konkrečių priežasčių, dėl kurių jos turėtų būti išklaustos.

6. Laivų statytojo, pirkėjo (-ų), eksportuojančių valstybių valdžios institucijų atstovų, skundo teikėjų ir kitų suinteresuotųjų šalių, kurios apie save pranešė, kaip nurodoma 5 straipsnio 12 dalyje, prašymu jiems sudaromos galimybės susitikti su šalimis, turinčiomis priešingų interesų, kad būtų pateikti priešingi požiūriai ir paneigiantys argumentai.

Sudarant tokias galimybes paisoma būtinybės išsaugoti konfidencialumą ir atsižvelgiama į šalių patogumą.

Šalių dalyvavimas nėra privalomas, o nedalyvavimas neigiamos įtakos tos šalies bylai nedaro.

Pagal šią dalį suteikta žodinė informacija tai pat paisoma, jeigu ji vėliau yra tinkamai patvirtinama raštu.

7. Skundo teikėjai, laivų statytojas, pirkėjas (-ai) ir kitos suinteresuotosios šalys, kurios apie save pranešė, kaip nurodoma 5 straipsnio 12 dalyje, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai, paprašę raštu, gali susipažinti su visa bet kurios tyrime dalyvaujančios šalies pateikta informacija (bet ne su Sąjungos ar jos valstybių narių valdžios institucijų parengtais vidaus naudojimo dokumentais), kuri yra svarbi jiems pateikiant savo argumentus, bet nėra konfidenciali, kaip numatyta 13 straipsnyje, ir kuri yra naudojama atliekant tyrimą.

Tos šalys gali atsilipti į gautą informaciją, o į jų pastabas atsižvelgiama, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos atsiliepime.

8. Išskyrus 12 straipsnyje numatytus atvejus, kiek įmanoma labiau tikrinamas suinteresuotųjų šalių pateiktos ir išvadas grindžiančios informacijos tikslumas.

9. Jeigu nagrinėjimo metu atskirai lyginama kiekviena kaina atsižvelgiant į pristatytus panašius laivus, tyrimas užbaigiamas ne vėliau kaip per vienerius metus nuo jo inicijavimo.

Jeigu nagrinėjamas dar statomas laivas, tyrimas turi būti užbaigtas ne vėliau kaip per vienerius metus nuo tokio laivo pristatymo.

Tyrimas, kurio metu nagrinėjama apskaičiuotoji vertė, užbaigiamas per vienerius metus nuo jo inicijavimo arba per vienerius metus nuo laivo pristatymo datos – t. y. nuo įvykio, kuris įvyksta vėliau.

Tie laiko apribojimai netaikomi, jeigu laikomasi 16 straipsnio 2 dalies.

7 straipsnis

Nagrinėjimo baigimas nenustatant priemonių, žalingo įkainojimo mokesčių nustatymas ir surinkimas

1. Jeigu skundas atsiimamas, nagrinėjimas gali būti baigtas.

2. Jeigu priemonės yra nereikalingos, tyrimas arba nagrinėjimas baigiami. Komisija baigia tyrimą laikydamasi 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

3. Nagrinėjimas baigiamas iš karto, jeigu nustatoma, kad žalingo įkainojimo skirtumas sudaro mažiau nei 2 % eksporto kainos dalies.

4. Kai galutinai nustatyti faktai rodo, kad įkainojimas yra žalingas ir dėl to daroma žala, Komisija, laikydamasi 10 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, laivo statytojui nustato žalingo įkainojimo mokestį. Žalingo įkainojimo mokestis yra lygus apskaičiuoto žalingo įkainojimo skirtumui. Informavusi valstybes nares Komisija imasi jos sprendimui įgyvendinti būtinų priemonių, ypač dėl žalingo įkainojimo mokesčio surinkimo.

5. Laivų statytojas sumoka žalingo įkainojimo mokestį per 180 dienų nuo jam pateikto pranešimo apie nustatytą žalingo įkainojimo mokestį, ir laikoma, kad toks pranešimas buvo gautas per vieną savaitę nuo jo išsiuntimo laivų statytojui dienos. Komisija gali suteikti ir pagrįstai ilgesnį laiką laivų statytojui sumokėti tokį mokestį, jeigu laivų statytojas įrodo, kad sumokėjęs mokestį per 180 dienų jis taps nemokus, arba toks veiksmas prieštarautų teismo prižiūrimai jo reorganizacijai, ir tokiu atveju nuo nesumokėtos mokesčio dalies yra skaičiuojamos palūkanos, kurių dydis yra įplaukos nuo vidutinės trukmės euro obligacijų Liuksemburgo vertybinių popierių biržos antrinėje rinkoje plius 50 bazės taškų.

8 straipsnis

Alternatyviosios taisomosios priemonės

Tyrimas gali būti baigtas nenustatant žalingo įkainojimo mokesčio, jeigu laivų statytojas galutinai ir besąlygiškai anuliuoja žalingai įkainoto laivo pardavimą arba laikosi alternatyvios, lygiavertės Komisijai priimtinos taisomosios priemonės.

Pardavimo sandoris laikomas anuliuotu tik po to, kai visi sutartiniai santykiai tarp šalių, susijusių su konkrečiu sandoriu, yra nutraukti, grąžintas visas atlyginimas, sumokėtas pagal tokį sandorį, ir visos su laivu arba jo dalimis susijusios teisės yra grąžintos laivų statytojui.

9 straipsnis

Atsakomosios priemonės – teisės pakrauti ir iškrauti laivus atšaukimas

1. Jeigu susijęs laivo statytojas nesumoka žalingo įkainojimo mokesčio, nustatyto pagal 7 straipsnį, Komisija tokio laivų statytojo pastatytiems laivams taiko atsakomąsias priemones atšaukdama jo teisę pakrauti ir iškrauti krovinius.

Atsiradus priežasčių taikyti pirmoje pastraipoje nurodytas atsakomąsias priemones, Komisija apie tai pateikia informaciją valstybėms narėms.

2. Sprendimas dėl atsakomųjų priemonių taikymo įsigalioja po 30 dienų po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir yra atšaukiamas, kai laivų statytojas sumoka visą žalingo įkainojimo mokestį. Atsakomosios priemonės taikomos visų laivų, dėl kurių buvo sudarytos sutartys per ketverių metų laikotarpį nuo tokio sprendimo įsigaliojimo datos, atžvilgiu. Kiekvieno laivo atžvilgiu atsakomosios priemonės taikomos ketverius metus nuo jo pristatymo. Tokie priemonių taikymo laikotarpiai gali būti sutrumpinti tik remiantis išvada, padaryta pagal tarptautines ginčų dėl atsakomųjų priemonių taikymo sprendimo procedūras.

Laivus, kurių atžvilgiu atšaukiama teisė pakrauti ir iškrauti, nurodo sprendimas, kurį priima Komisija ir skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

3. Valstybių narių muitinės institucijos neišduoda leidimo pakrauti ir iškrauti laivus, kurių atžvilgiu yra atšaukta teisė pakrauti ir iškrauti.

*10 straipsnis***Komiteto procedūra**

1. Komisijai padeda komitetas, įsteigtas pagal Reglamentą (ES) 2016/1036. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

*11 straipsnis***Tikrinamieji vizitai**

1. Jeigu reikia, Komisija rengia apsilankymus, kad išnagrinėtų eksportuotojų, laivų statytojų, prekybininkų, agentų, gamintojų, prekybos asociacijų ar organizacijų įrašus ir patikrintų pateiktą informaciją apie žalingą įkainojimą ir žalą. Komisija gali pasirinkti nevykdyti tikrinamojo vizito, jeigu nebuvo atsakyta tinkamai ir laiku.
2. Jeigu reikia, Komisija gali atlikti tyrimus trečiosiose valstybėse, prieš tai gavusi susijusių firmų sutikimą, pranešusi aptariamoms valstybės Vyriausybės atstovams, ir jeigu šie tyrimui neprieštarauja. Gavusi suinteresuotų firmų sutikimą, Komisija nedelsdama praneša eksportuojančios valstybės valdžios institucijoms firmų, kuriose bus lankomasi, pavadinimus ir adresus bei sutartas apsilankymų datas.
3. Atitinkamoms firmoms pranešama apie informacijos, kuri bus tikrinama tikrinamųjų vizitų metu, pobūdį ir apie bet kurią kitą informaciją, kurią reikės pateikti tokių apsilankymų metu, bet tai netrukdo jau vykstant patikrai prašyti išsamesnių duomenų gauti informacijai papildyti.
4. Atliekant tyrimus pagal 1, 2 ir 3 dalis, Komisijai padeda valstybių narių, kurios to prašo, pareigūnai.

*12 straipsnis***Nebendradarbiavimas**

1. Tais atvejais, kai bet kuri suinteresuotoji šalis atsisako sudaryti galimybes gauti informaciją ar kitokiu būdu nesuteikia reikalingos informacijos per šiame reglamente numatytą laiką arba smarkiai kliudo atlikti tyrimą, preliminarios ar galutinės, teigiamos ar neigiamos išvados gali būti padarytos pagal turimus faktus.

Išsiaiškinus, kad bet kuri suinteresuotoji šalis pateikė melagingą ar klaidingą informaciją, tos informacijos nepaisoma, o gali būti pasiremta turimais faktais.

Suinteresuotosios šalys yra išspėjamos apie nebendradarbiavimo pasekmes.

2. Jei atsakymas nepateikiamas kompiuterine forma, tai nelaikoma nebendradarbiavimu, jeigu suinteresuotoji šalis įrodo, kad atsakymo pateikimas reikalaujamu būdu sudarytų pernelyg didelių sunkumų ar nepagrįstų papildomų išlaidų.
3. Suinteresuotosios šalies pateiktos informacijos yra paisoma tada, kai ji nėra visais atžvilgiais tobula, jeigu tokie trūkumai nesukelia pernelyg didelių sunkumų prieiti prie pagrįstai tikslios išvados, jeigu tokia informacija yra pateikta laiku ir gali būti patikrinta, ir jeigu šalis veikė pagal savo galimybes.

4. Jeigu įrodymai ar informacija nepriimami, juos pateikusiai šaliai nedelsiant pranešamos priežastys ir sudaroma galimybė per nurodytą laiką pateikti tolesnius paaiškinimus. Nusprendus, kad paaiškinimai nėra pakankami, tokių įrodymų ar informacijos atmetimo priežastys atskleidžiamos ir išdėstomos skelbiant išvadas.
5. Jeigu nustatant faktus, taip pat ir skaičiuojant normaliąją vertę, remiamasi 1 dalies nuostatomis, taip pat ir skunde pateikta informacija, pastaroji tikrinama, jei taip yra įmanoma ir tyrimo trukmė leidžia, lyginant ją su iš kitų nepriklausomų šaltinių turima informacija, pavyzdžiui, skelbiamų kainoraščių, oficialiosios pardavimų statistikos ir muitinės deklaracijų duomenimis, arba su tyrimo metu iš kitų suinteresuotųjų šalių gauta informacija.
6. Jeigu suinteresuotoji šalis nebendradarbiauja arba bendradarbiauja tik iš dalies, ir dėl to negalima gauti svarbios informacijos, tyrimo išvados tokios šalies atžvilgiu gali būti ne tokios palankios, kokios būtų tuo atveju, jei ta šalis būtų tinkamai bendradarbiavusi.

13 straipsnis

Konfidencialumas

1. Visa informacija, kuri yra konfidencialaus pobūdžio (kadangi jos atskleidimas, pavyzdžiui, suteiktų didelių konkurencinių pranašumų konkurentui arba labai neigiamai paveiktų informaciją suteikusįjį asmenį arba asmenį, iš kurio informaciją teikiantis asmuo gavo informaciją) arba kurią tyrimo šalys suteikia konfidencialiu pagrindu, valdžios institucijų turi būti naudojama konfidencialiai, jei tam yra rimta priežastis.
2. Suinteresuotosios šalys, teikiančios konfidencialią informaciją, privalo pateikti nekonfidencialias tokios informacijos santraukas. Tos santraukos turi būti pakankamai išsamios, kad būtų galima aiškiai suprasti konfidencialiai pateiktos informacijos esmę. Išskirtinėmis aplinkybėmis tokios šalys gali nurodyti, kad neįmanoma parengti tokios informacijos santraukos. Tokiomis išskirtinėmis aplinkybėmis turi būti pateiktas pareiškimas su išdėstytomis priežastimis, kodėl neįmanoma pateikti santraukos.
3. Jeigu manoma, kad prašymas laikytis konfidencialumo nėra pagrįstas, bet informacijos teikėjas nenori pateikti šios informacijos arba leisti atskleisti ją visą ar sutrumpintą, tokios informacijos galima nepaisyti, nebent atitinkami šaltiniai pakankamai tvirtai įrodytų, kad ši informacija yra teisinga. Prašymai laikytis konfidencialumo negali būti atmetami to nepagrindžiant.
4. Šis straipsnis netrukdo Sąjungos valdžios institucijoms atskleisti bendrojo pobūdžio informacijos, o ypač priežasčių, dėl kurių buvo priimti sprendimai, vadovaujantis šiuo reglamentu, arba atskleisti įrodymų, kuriais rėmėsi Sąjungos valdžios institucijos, jeigu reikia tokias priežastis paaiškinti nagrinėjant bylą teisme. Taip atskleidžiant informaciją būtina atsižvelgti į teisėtus suinteresuotųjų šalių interesus, kad jų verslo paslaptys nebūtų atskleistos.
5. Komisija, valstybės narės, įskaitant jų pareigūnus, neatskleidžia jokios pagal šį reglamentą gautos informacijos, kurią jos pateikėjas prašė naudoti konfidencialiai, be tokios informacijos pateikėjo specialaus leidimo. Informacija, kuria keičiasi Komisija ir valstybės narės, arba bet kurie vidaus naudojimo dokumentai, kuriuos parengia Sąjungos arba valstybių narių institucijos, negali būti atskleidžiami, išskyrus specialiai šiame reglamente numatytus atvejus.
6. Pagal šį reglamentą gauta informacija naudojama tiktai siekiant tų tikslų, dėl kurių jos buvo prašyta.

14 straipsnis

Atskleidimas

1. Skundo teikėjai, laivų statytojas, eksportuotojas ir pirkėjas (-ai) bei jiems atstovaujančios asociacijos, taip pat eksportuojančios valstybės atstovai gali prašyti, kad jiems būtų atskleista išsami informacija, sąlygojusi esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu buvo numatoma rekomenduoti taikyti žalingo įkainojimo mokesčius arba baigti nagrinėjimą ar tyrimą nenustačius mokesčio.

2. 1 dalyje apibrėžti prašymai atskleisti galutinius duomenis yra adresuojami Komisijai raštu ir teikiami per Komisijos nustatytą laiką.

3. Galutiniai duomenys atskleidžiami raštu. Tai turi būti padaryta deramai atsižvelgiant į poreikį užtikrinti konfidencialiosios informacijos apsaugą ir kuo greičiau, paprastai ne vėliau kaip likus mėnesiui iki galutinio sprendimo. Jei Komisija tuo metu negali atskleisti tam tikrų faktų ar aplinkybių, jie atskleidžiami kuo greičiau, atsiradus galimybei.

Atskleidimas neturi apsunkinti jokio paskesnio sprendimo, kurį gali priimti Komisija, tačiau jeigu toks sprendimas grindžiamas skirtingais faktais ir aplinkybėmis, jie atskleidžiami kuo greičiau.

4. Į pareiškimus, pateiktus po galutinio informacijos atskleidimo, atsižvelgiama tiksliai tuo atveju, jei jie yra gaunami per Komisijos kiekvienu atveju atskirai nustatytą laiką, kuris yra ne trumpesnis nei 10 dienų, deramai atsižvelgus į reikalo skubumą.

15 straipsnis

Ataskaita

Vadovaudamasi Reglamento (ES) 2016/1036 23 straipsniu, Komisija į savo metinę ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai dėl prekybos apsaugos priemonių taikymo ir įgyvendinimo įtraukia informaciją apie šio reglamento įgyvendinimą.

16 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Šis reglamentas netrukdo taikyti:

- a) specialiųjų taisyklių, išdėstytų Sąjungos ir trečiųjų šalių sudarytuose susitarimuose;
- b) specialiųjų priemonių, jeigu tik tokie veiksmai neprieštarauja pagal Laivų statybos sutartį numatytiems įsipareigojimams;

2. Tyrimas pagal šį reglamentą nėra atliekamas, ir priemonės nėra taikomos arba jų laikomasi, jeigu tokios priemonės prieštarauja Sąjungos įsipareigojimams pagal Laivų statybos sutartį ar kitus susijusius tarptautinius susitarimus.

Šis reglamentas netrukdo Sąjungai vykdyti savo prievolių pagal Laivų statybos sutarties nuostatas dėl ginčų sprendimo.

17 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 385/96 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo Laivų statybos sutarties įsigaliojimo dienos ⁽¹⁾.

Jis netaikomas atžvilgiu tų laivų, dėl kurių pardavimo sutartys buvo sudarytos iki Laivų statybos sutarties įsigaliojimo datos, išskyrus laivus, dėl kurių pardavimo sutartys buvo sudarytos po 1994 m. gruodžio 21 d. ir kurių pristatymas vykdomas praėjus ilgesniam nei penkeri metai laikotarpiui nuo Sutarties sudarymo datos. Tokių laivų atžvilgiu šis reglamentas netaikomas, jeigu laivų statytojas įrodo, kad pristatymo data buvo nukelta dėl normalių komercinių priežasčių, o ne siekiant išvengti šio reglamento taikymo.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2016 m. birželio 8 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A.G. KOENDERS

⁽¹⁾ Laivų statybos sutarties įsigaliojimo data bus paskelbta *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* L serijoje.

I PRIEDAS

PANAIKINAMAS REGLAMENTAS IR JO VĖLESNIŲ PAKEITIMŲ SĄRAŠAS

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 385/96

(OL L 56, 1996 3 6, p. 21)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 37/2014

tik priedo 5 punktas

(OL L 18, 2014 1 21, p. 1)

II PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Reglamentas (EB) Nr. 385/96	Šis reglamentas
1–4 straipsniai	1–4 straipsniai
5 straipsnio 1 dalis	5 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos įžanginiai žodžiai	5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos įžanginiai žodžiai
5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto įžanginiai žodžiai	5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto įžanginiai žodžiai
5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto pirma įtrauka	5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto i papunktis
5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto antra įtrauka	5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto ii papunktis
5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto trečia įtrauka	5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos a punkto iii papunktis
5 straipsnio 2 dalies antra, trečia ir ketvirta pastraipos	5 straipsnio 2 dalies antra, trečia ir ketvirta pastraipos
5 straipsnio 3–10 dalys	5 straipsnio 3–10 dalys
5 straipsnio 11 dalies pirma pastraipa	5 straipsnio 11 dalies pirmas ir antras sakiniai
5 straipsnio 11 dalies antra pastraipa	5 straipsnio 11 dalies trečias sakiny
5 straipsnio 12 dalies pirmas sakiny	5 straipsnio 12 dalies pirma pastraipa
5 straipsnio 12 dalies antras ir trečias sakiniai	5 straipsnio 12 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 1 ir 2 dalys	6 straipsnio 1 ir 2 dalys
6 straipsnio 3 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 3 dalies antras sakiny	6 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 3 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 3 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 4 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 4 dalies antras sakiny	6 straipsnio 4 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 4 dalies trečias ir ketvirtas sakiniai	6 straipsnio 4 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 5 dalis	6 straipsnio 5 dalis
6 straipsnio 6 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 6 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 6 dalies antras sakiny	6 straipsnio 6 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 6 dalies trečias sakiny	6 straipsnio 6 dalies trečia pastraipa
6 straipsnio 6 dalies ketvirtas sakiny	6 straipsnio 6 dalies ketvirta pastraipa
6 straipsnio 7 dalies pirmas sakiny	6 straipsnio 7 dalies pirma pastraipa
6 straipsnio 7 dalies antras sakiny	6 straipsnio 7 dalies antra pastraipa
6 straipsnio 8 ir 9 dalys	6 straipsnio 8 ir 9 dalys
7–11 straipsniai	7–11 straipsniai

Reglamentas (EB) Nr. 385/96	Šis reglamentas
12 straipsnio 1 dalies pirmas sakinys	12 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
12 straipsnio 1 dalies antras sakinys	12 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
12 straipsnio 1 dalies trečias sakinys	12 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa
12 straipsnio 2–6 dalys	12 straipsnio 2–6 dalys
13 straipsnis	13 straipsnis
14 straipsnio 1 ir 2 dalys	14 straipsnio 1 ir 2 dalys
14 straipsnio 3 dalies pirmas, antras ir trečias sakiniai	14 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa
14 straipsnio 3 dalies ketvirtas sakinys	14 straipsnio 3 dalies antra pastraipa
14 straipsnio 4 dalis	14 straipsnio 4 dalis
14a straipsnis	15 straipsnis
15 straipsnis	16 straipsnis
—	17 straipsnis
16 straipsnis	18 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas